

Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction

อนุสัญญาว่าด้วยลักษณะทางแพ่งในการลักพาเด็กข้ามชาติ

The States signatory to the present Convention. Firmly convinced that the interests of children are of paramount importance in matters relating to their custody.

Desiring to protect children internationally from the harmful effects of their wrongful removal or retention and to establish procedures to ensure their prompt return to the State of their habitual residence, as well as to secure protection for rights of access.

Have resolved to conclude a Convention to this effect, and have agreed upon the following provisions.-

CHAPTER 1 – SCOPE OF THE CONVENTION

Article 1

The objects of the present Convention are- a to secure the prompt return of children wrongfully removed to or retained in any Contracting State ; and b to ensure that rights of custody and of access under the law of one Contracting State are effectively respected in the other Contracting States.

รัฐซึ่งร่วมลงนามในอนุสัญญานี้ เชื่อมั่นว่าในเรื่องที่เกี่ยวกับอำนาจปกครองเด็กนั้น ประโยชน์ของเด็กเป็นสิ่งสำคัญสูงสุด

ปรารถนาที่จะปกป้องเด็กในระดับระหว่างประเทศให้พ้นจากอันตรายที่เกิดจากการถูกเคลื่อนย้ายหรือถูกหน่วงเหนี่ยวโดยมิชอบ และจะจัดให้มีกระบวนการในการส่งคืนเด็กกลับสู่ประเทศที่เป็นถิ่นที่อยู่ปกติโดยรวดเร็ว รวมทั้งจะรับรองให้มีการคุ้มครองสิทธิที่จะได้พบและเยี่ยมเยียนซึ่งกันและกัน (ระหว่างเด็กกับบิดาหรือมารดา)

จึงได้ร่วมกันกำหนดให้มีอนุสัญญานี้ขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว และได้ตกลงกันในบทบัญญัติต่อไปนี้

หมวด 1 ขอบข่ายของอนุสัญญา

ข้อ 1 อนุสัญญานี้มีวัตถุประสงค์ที่จะ

ก ให้มีการประกันการดำเนินการส่งตัวเด็กซึ่งถูกลักพา หรือถูกหน่วงเหนี่ยวโดยมิชอบด้วยกฎหมายที่อยู่ในรัฐภาคีใดกลับคืนโดยเร็ว และ

ข ให้มีการประกันว่าอำนาจในการปกครองและสิทธิที่จะได้พบและเยี่ยมเยียนซึ่งกันและกันภายใต้กฎหมายของรัฐภาคีหนึ่ง จะได้รับการรับรองให้มีผลในรัฐภาคีนั้น

Article 2

Contracting States shall take all appropriate measures to secure within their territories the implementation of the objects of the Convention. For this purpose they shall use the most expeditious procedures available.

Article 3

The removal or the retention of a child is to be considered wrongful where-

A it is in breach of rights of custody attributed to a person, an institution or any other body, either jointly or alone, under the law of the State in which the child was habitually resident immediately before the removal or retention ; and

B at the time of removal or retention those rights were actually exercised, either jointly or alone, or would have been so exercised but for the removal or retention.

The rights of custody mentioned in sub-paragraph a above, may arise in particular by operation of law or by reason of a judicial or administrative decision, or by reason of an agreement having legal effect under the law of that State.

ข้อ 2 รัฐภาคีจะต้องใช้มาตรการที่เหมาะสมทุกประการ เพื่อให้ประกันว่าจะมีการอนุวัติการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของอนุสัญญาภายในอาณาเขตของรัฐนั้น

เพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว รัฐภาคีจะต้องใช้กระบวนการพิจารณาที่รวดเร็วที่สุดเท่าที่มีอยู่

ข้อ 3 การเคลื่อนย้ายหรือการหน่วงเหนี่ยวเด็ก ถือว่าเป็นการกระทำที่มีขอบด้วยกฎหมาย เมื่อ

ก เป็นการละเมิดอำนาจในการปกครองเด็กที่กำหนดให้แก่บุคคล สถาบัน หรือองค์กรใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นผู้ใช้อำนาจร่วมกันหรือโดยลำพัง ภายใต้กฎหมายของรัฐที่เด็กมีถิ่นที่อยู่ปกติเป็นแห่งสุดท้ายก่อนถูกลักพาหรือถูกหน่วงเหนี่ยว และ

ข ในขณะที่มีการเคลื่อนย้ายหรือการหน่วงเหนี่ยวเด็กได้มีการใช้อำนาจปกครองเด็กนั้นอยู่ตามความเป็นจริง ไม่ว่าจะเป็นการใช้ร่วมกันหรือโดยลำพัง หรือหากไม่มีการเคลื่อนย้ายหรือหน่วงเหนี่ยวก็จะได้มีการใช้อำนาจปกครองนั้น

อำนาจในการปกครองที่กล่าวถึงในข้อ (ก) กล่าวโดยเฉพาะอาจเกิดขึ้นโดยผลของกฎหมายหรือโดยคำวินิจฉัยของศาล หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง หรือเป็นผลจากข้อตกลงที่มีผลตามกฎหมาย ทั้งนี้ ภายใต้กฎหมายของรัฐนั้น

Article 4

The Convention shall apply to any child who was habitually resident in a Contracting State immediately before any breach of custody or access rights. The Convention shall cease to apply when the child attains the age of 16 years.

Article 5

For the purposes of this Convention-

A 'rights of custody' shall include rights relating to the care of the person of the child and, in particular, the right to determine the child's place of residence;

B 'rights of access' shall include the right to take a child for a limited period of time to a place other than the child's habitual residence.

CHAPTER II – CENTRAL AUTHORITIES

Article 6

A Contracting State shall designate a Central Authority to discharge the duties which are imposed by the Convention upon such authorities.

Federal States. States with more than one system of law or States having autonomous territorial organizations shall be free to appoint more than one Central Authority and to specify the territorial extent of their powers.

ข้อ 4 อนุสัญญานี้จะใช้แก่เด็กที่มีถิ่นที่อยู่ปกติเป็นแห่งสุดท้ายอยู่ในรัฐภาคี ก่อนการละเมิดอำนาจปกครองหรือสิทธิที่จะได้พบและเยี่ยมเยียนซึ่งกันและกัน และจะยุติการบังคับใช้เมื่อเด็กมีอายุครบ 16 ปี

ข้อ 5 เพื่อวัตถุประสงค์ของอนุสัญญานี้

ก อำนาจในการปกครอง หมายถึง สิทธิที่เกี่ยวกับการดูแลตัวเด็กและหมายถึง โดยเฉพาะสิทธิในการกำหนดถิ่นที่อยู่ของเด็ก

ข สิทธิที่จะได้พบและเยี่ยมเยียนซึ่งกันและกัน หมายถึง สิทธิในการนำเด็กออกไปนอกถิ่นที่อยู่ปกติไปยังสถานที่อื่นได้ภายในระยะเวลาจำกัด

หมวด 2 ผู้ประสานงานกลาง

ข้อ 6 ให้รัฐภาคีจัดให้มีผู้ประสานงานกลางมีหน้าที่ปฏิบัติการตามที่อนุสัญญากำหนดไว้

สหพันธรัฐ รัฐซึ่งมีกฎหมายมากกว่า 1 ระบบ หรือ รัฐซึ่งมีเขตปกครองอิสระอาจแต่งตั้งผู้ประสานงานกลางได้มากกว่า 1 หน่วย โดยให้กำหนดเขตอำนาจของผู้ประสานงานกลางนั้นไว้

Where a State has appointed more than one Central Authority, it shall designate the Central Authority to which applications may be addressed for transmission to the appropriate Central Authority within that State.

Article 7

Central Authorities shall co-operate with each other and promote co-operation amongst the competent authorities in their respective States to secure the prompt return of children and to achieve the other objects of this Convention.

In particular, either directly or through any intermediary, they shall take all appropriate measures-

A to discover the whereabouts of a child who has been wrongfully removed or retained;

B to prevent further harm to the child or prejudice to interested parties by taking or causing to be taken provisional measures;

C to secure the voluntary return of the child or to bring about an amicable resolution of the issues;

D to exchange, where desirable, information relating to the social background of the child;

ในกรณีที่รัฐใดได้แต่งตั้งผู้ประสานงานกลางมากกว่า 1 หน่วย รัฐนั้นต้องกำหนดว่าจะให้ผู้ประสานงานกลางหน่วยใดเป็นผู้รับคำร้องขอ เพื่อส่งคำร้องนั้นต่อไปยังผู้ประสานงานกลางที่เหมาะสมภายในรัฐนั้น

ข้อ 7 ให้ผู้ประสานงานกลางทั้งหลายร่วมมือซึ่งกันและกัน รวมทั้งส่งเสริมความร่วมมือระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในแต่ละของรัฐ เพื่อจัดให้มีการส่งตัวเด็กกลับคืนโดยเร็ว และเพื่อให้บรรลุมัตถุประสงค์อื่นของอนุสัญญา

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จะดำเนินการตามมาตรการที่เหมาะสม ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม เพื่อ

ก ค้นหาแหล่งที่อยู่ของเด็กซึ่งถูกเคลื่อนย้ายหรือถูกหน่วงเหนี่ยวโดยมิชอบ

ข ป้องกันเด็กมิให้ได้รับอันตรายเพิ่มขึ้นหรือป้องกันการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้มีผลประโยชน์เกี่ยวข้อง โดยดำเนินการเองหรือก่อให้เกิดการดำเนินการตามมาตรการชั่วคราว

ค จัดให้มีการส่งคืนตัวเด็กโดยสมัครใจ หรือดำเนินการให้มีการระงับข้อขัดแย้งโดยวิธีการฉันทมิตร

ง แลกเปลี่ยนข้อมูล เกี่ยวกับข้อมูลภูมิหลังทางสังคมของเด็กในกรณีจำเป็น

E to provide information of a general character as to the law of their State in connection with the application of the Convention;

F to initiate or facilitate the institution of judicial or administrative proceedings with a view to obtaining the return of the child and, in a proper case, to make arrangements for organizing or securing the effective exercise of rights of access;

G where the circumstances so require, to provide or facilitate the provision of legal aid and advice, including the participation of legal counsel and advisers;

H to provide such administrative arrangements as may be necessary and appropriate to secure the safe return of the child;

I to keep each other informed with respect to the operation of this Convention and, as far as possible, to eliminate any obstacles to its application.

CHAPTER III – RETURN OF CHILDREN

Article 8

Any person, institution or other body claiming that a child has been removed or retained in breach of custody rights may apply either to the Central Authority of the child's habitual residence or to the Central Authority of any other Contracting State for assistance in

จ ให้ข้อมูลทั่วไปในด้านกฎหมายของรัฐ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามอนุสัญญา

ฉ ริเริ่ม สนับสนุน การจัดให้มีกระบวนการ ทางศาลหรือทางฝ่ายปกครอง โดยมุ่งหมายให้มีการส่งตัวเด็กกลับคืน และในกรณีที่เหมาะสม ดำเนินการจัดการหรือประกันให้การใช้สิทธิที่จะ ได้พบและเยี่ยมเยียนซึ่งกันและกัน เป็นไปอย่างมี ประสิทธิภาพ

ช ในกรณีที่จำเป็น จัดหรือสนับสนุนให้มีความช่วยเหลือทางกฎหมาย หรือการให้คำปรึกษา ทางกฎหมาย รวมทั้งการจัดให้มีทนายความหรือที่ปรึกษาทางกฎหมายเข้าร่วมด้วย

ซ จัดให้มีการเตรียมการดำเนินการทาง ปกครองเท่าที่จำเป็นและเหมาะสม เพื่อประกัน การส่งคืนตัวเด็กโดยสวัสดิภาพ

ญ ประสานข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการ ตามอนุสัญญา และดำเนินการต่าง ๆ เท่าที่สามารถ จะกระทำได้ เพื่อขจัดอุปสรรคในการดำเนินงาน

หมวด 3 การส่งคืนตัวเด็ก

ข้อ 8 บุคคล สถาบัน หรือองค์กรอื่นใดที่อ้างว่า เด็กถูกเคลื่อนย้าย หรือหน่วงเหนี่ยวกักขังโดย ละเมิดอำนาจปกครอง อาจยื่นคำร้องขอต่อผู้ ประสานงานกลางซึ่งเด็กมีถิ่นที่อยู่ปกติอยู่ในเขต อำนาจหรือต่อผู้ประสานงานกลางของรัฐภาคีอื่น เพื่อขอความช่วยเหลือในการดำเนินการส่งคืนตัว เด็ก

securing the return of the child.

- 6 -

The application shall contain—

A information concerning the identity of the applicant, of the child and of the person alleged to have removed or retained the child:

B where available, the date of birth of the child:

C the grounds on which the applicant's claim for return of the child is based:

D all available information relating to the whereabouts of the child and the identity of the person with whom the child is presumed to be.

The application may be accompanied or supplemented by-

E an authenticated copy of any relevant decision or agreement:

F a certificate or an affidavit emanating from a Central Authority, or other competent authority of the State of the child's habitual residence, or from a qualified person, concerning the relevant law of that State:

G any other relevant document.

Article 9

If the Central Authority which receives an application referred to in Article 8 has reason to believe that the child is in another Contracting State, it shall directly and without

คำร้องขอจะต้องระบุ

ก ข้อมูลเกี่ยวกับหลักฐานแสดงตัวบุคคลของผู้ร้องขอ ของเด็ก และของผู้ถูกกล่าวเป็นผู้เคลื่อนย้ายหรือหน่วงเหนี่ยวกักขังเด็ก

ข วัน เดือน ปีเกิดของเด็ก (ถ้ามี)

ค เหตุผลที่สนับสนุนข้ออ้างของผู้ร้องขอ เพื่อให้มีการส่งคืนตัวเด็ก

ง ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งที่อยู่ของเด็กและข้อมูลแสดงตัวบุคคลของผู้ที่เชื่อว่าเด็กน่าจะอยู่ด้วย

คำร้องขอประกอบด้วย

จ สำเนาคำวินิจฉัย หรือข้อตกลงที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีคำรับรองถูกต้อง

ฉ หนังสือรับรอง หรือคำให้การเป็นลายลักษณ์อักษรที่เกี่ยวกับกฎหมายของรัฐ ซึ่งเด็กมีถิ่นที่อยู่ปกติที่ออกให้โดยผู้ประสานงานกลาง หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐดังกล่าว หรือจากบุคคลอื่นซึ่งมีคุณวุฒิในเรื่องนั้น

ช เอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 9 ในกรณีที่ผู้ประสานงานกลาง ซึ่งได้รับคำร้องตามความในข้อ 8 มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเด็กอยู่ในรัฐภาคีอื่น จะต้องดำเนินการส่งคำร้องขอนั้นไปให้ผู้ประสานงานกลางของรัฐภาคีดังกล่าว โดยตรงอย่างไม่ชักช้า พร้อมกับแจ้งให้ผู้

delay transmit the application to the Central Authority of that Contraction State and inform the requesting Central Authority, or the applicant, as the case may be.

Article 10

The Central Authority of the State where the child is shall take or cause to be taken all appropriate measures in order to obtain the voluntary return of the child.

Article 11

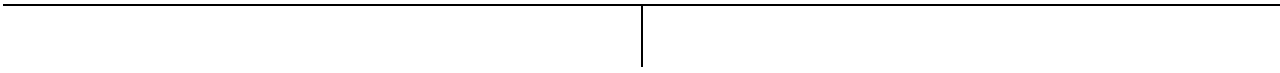
The judicial or administrative authorities of Contracting States shall act expeditiously in proceedings for the return of children. If the judicial or administrative authority concerned has not reached a decision within six weeks from the date of commencement of the proceedings, the applicant or the Central Authority of the requested State, on its own initiative or if asked by the Central Authority of the requesting State. Shall have the right to request a statement of the reasons for the delay. If a reply is received by the Central Authority of the requested State, that Authority shall transmit the reply to the Central Authority of the requesting State, or to the applicant, as the case may be.

กลางที่ร้องขอ หรือผู้ร้องขอแล้วแต่กรณีได้ทราบ

ข้อ 10 ผู้ประสานงานกลางของรัฐที่เด็กอยู่ จะต้องดำเนินการหรือจัดให้มีการดำเนินการตามมาตรการที่เหมาะสมเพื่อที่จะนำเด็กส่งกลับคืนโดยสมัครใจ

ข้อ 11 หน่วยงานทางฝ่ายตุลาการหรือทางฝ่ายปกครองของรัฐภาคีจะต้องดำเนินการตามกระบวนการต่างๆ อย่างเร่งด่วนเพื่อการส่งคืนตัวเด็ก

ในกรณีที่หน่วยงานทางฝ่ายตุลาการหรือทางฝ่ายปกครองที่เกี่ยวข้องมิได้มีคำวินิจฉัยใดๆ ภายใน 6 สัปดาห์ นับแต่วันเริ่มต้นของการดำเนินการตามกระบวนการ เพื่อให้มีการส่งคืนเด็กผู้ร้องขอ หรือผู้ประสานงานกลางของรัฐที่ได้รับคำร้องขอ จะโดยความริเริ่มของตนเองหรือเมื่อได้รับคำขอจากผู้ประสานงานกลางของรัฐที่ร้องขอก็ตาม มีสิทธิที่จะขอทราบเหตุแห่งความล่าช้านั้นได้ ถ้าผู้ประสานงานกลางของรัฐที่ได้รับคำร้องขอได้รับคำตอบแล้ว ให้ผู้ประสานงานกลางนั้นส่งคำตอบต่อไปยังผู้ประสานงานกลางของรัฐที่ร้องขอ หรือผู้ร้องขอแล้วแต่กรณี

Article 12

Where a child has been wrongfully removed or retained in terms of Article 3 and, at the date of the commencement of the proceedings before the judicial or administrative authority of the Contracting State where the child is, a period of less than one year has elapsed from the date of the wrongful removal or retention, the authority concerned shall order the return of the child forthwith.

The judicial or administrative authority, even where the proceedings have been commenced after the expiration of the period of one year referred to in the preceding paragraph, shall also order the return of the child, unless it is demonstrated that the child is now settled in its new environment.

Where the judicial or administrative authority in the requested State has reason to believe that the child has been taken to another State, it may stay the proceedings or dismiss the application for the return of the child.

Article 13

Notwithstanding the provisions of the preceding Article, the judicial or administrative Authority of the requested State is not bound to order the return of the child if the person,

ข้อ 12 ในกรณีที่เด็กถูกเคลื่อนย้ายหรือหน่วงเหนี่ยวกักขังโดยมิชอบตามความในข้อ 3 และระยะเวลาตั้งแต่เด็กถูกเคลื่อนย้ายหรือหน่วงเหนี่ยวกักขังได้ผ่านพ้นไปยังไม่ถึง 1 ปี ให้หน่วยงานทางฝ่ายตุลาการหรือฝ่ายปกครองที่เกี่ยวข้องส่งคืนตัวเด็กโดยพลันได้ ณ วันเริ่มต้นของการดำเนินกระบวนการต่อหน่วยงานทางฝ่ายตุลาการหรือทางฝ่ายปกครองของรัฐภาคีที่เด็กมีตัวอยู่

ถึงแม้ว่าการดำเนินกระบวนการเพื่อขอให้มีการส่งคืนตัวเด็ก จะได้เริ่มต้นหลังจากกำหนดเวลา 1 ปี ตามความในวรรคหนึ่งได้ผ่านพ้นไปแล้ว หน่วยงานทางฝ่ายตุลาการหรือทางฝ่ายปกครองก็ยังคงสามารถสั่งให้มีการส่งคืนตัวเด็กได้ เว้นแต่จะแสดงได้ว่าเด็กนั้นได้ปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่นั้นแล้ว

ในกรณีที่หน่วยงานทางฝ่ายตุลาการหรือทางฝ่ายปกครองของรัฐที่ได้รับคำร้องขอ มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเด็กได้ถูกนำตัวไปยังรัฐอื่นแล้ว หน่วยงานดังกล่าวจะมีคำสั่งให้พักการดำเนินกระบวนการ หรือจำหน่ายคำร้องขอเพื่อการส่งคืนตัวเด็กเสียก็ได้

ข้อ 13 หน่วยงานทางฝ่ายตุลาการหรือทางฝ่ายปกครองของรัฐที่ได้รับคำร้องขอไม่จำเป็นต้องมีคำสั่งให้ส่งคืนตัวเด็กตามความในบทบัญญัติข้อ 12 ถ้าบุคคลหรือสถาบันหรือองค์กรอื่นใด ซึ่งคัดค้านการขอให้ส่งคืนตัวเด็กสามารถพิสูจน์ได้ว่า

Institution or other body which opposes its return establishes that-

A the person, institution or other body having the care of the person of the child was not actually exercising the custody rights at the time of removal or retention, or had consented to or subsequently acquiesced in the removal or retention; or

B there is a grave risk that his or her return would expose the child to physical or psychological harm or otherwise place the child in an intolerable situation.

The judicial or administrative authority may also refuse to order the return of the child if it finds that the child objects to being returned and has attained an age and degree of maturity at which it is appropriate to take account of its views.

In considering the circumstances referred to in this Article, the judicial and administrative authorities shall take into account the information relating to the social background of the child provided by the Central Authority or other competent authority of the child's habitual residence.

ก ในขณะที่มีการเคลื่อนย้ายหรือหน่วงเหนี่ยว กักขัง เด็ก บุคคลหรือสถาบัน หรือองค์กรอื่นใดที่ดูแลตัวเด็คนั้นอยู่ มิใช่ผู้ใช้อำนาจปกครองอย่างแท้จริง หรือได้ให้ความยินยอมหรือยอมรับในภายหลังในการเคลื่อนย้ายหรือหน่วงเหนี่ยวกักขังนั้น

ข มีความเสี่ยงอย่างสูงว่าการส่งคืนตัวเด็กจะทำให้เด็กประสบกับอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจ หรือมีเช่นนั้นก็จะทำให้เด็คนั้นตกอยู่ในสภาพที่ไม่พึงปรารถนา

หน่วยงานทางฝ่ายตุลาการหรือทางฝ่ายปกครอง อาจปฏิเสธที่จะสั่งให้ส่งคืนตัวเด็ก ถ้าปรากฏว่าเด็คนั้นได้แย้งการส่งกลับและเด็คนั้นมีอายุและวุฒิภาวะในระดับที่สมควรที่จะต้องคำนึงถึงความเห็นของเด็คนั้นด้วย

ในการพิจารณาถึงสถานการณ์ที่อ้างถึงในข้อนี้ หน่วยงานทางฝ่ายตุลาการและทางฝ่ายปกครองจะต้องคำนึงถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับภูมิหลังทางสังคมของเด็กตามที่นำเสนอ โดยผู้ประสานงานกลางหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจแห่งท้องที่ที่เด็กมีถิ่นที่อยู่ปกติ

Article 14

In ascertaining whether there has been a wrongful removal or retention within the meaning of Article 3, the judicial or administrative authorities of the requested State may take notice directly of the law of, and of judicial or administrative decisions, formally recognized or not in the State of the habitual residence of the child, without recourse to the specific procedures for the proof of that law or for the recognition of foreign decisions which would otherwise be applicable.

Article 15

The judicial or administrative authorities of a Contracting State may, prior to the making of an order for the return of the child, request that the applicant obtain from the authorities of the State of the habitual residence of the child a decision or other determination that the removal or retention was wrongful within the meaning of Article 3 of the Convention, where such a decision or determination may be obtained in that State. The Central Authorities of the Contracting States shall so far as practicable assist applicants to obtain such a decision or determination.

ข้อ 14 ในการพิจารณาให้แน่ชัดว่ามีการเคลื่อนย้ายหรือหน่วงเหนี่ยวกักขังเด็กโดยมิชอบตามความในข้อ 3 หรือไม่ หน่วยงานทางฝ่ายตุลาการหรือทางฝ่ายปกครองของรัฐที่ได้รับคำร้องขอ ทั้งนี้ โดยไม่จำเป็นต้องดำเนินการตามกระบวนการ วิธีพิจารณาเฉพาะเพื่อการพิสูจน์ข้อกฎหมายหรือการยอมรับคำวินิจฉัยจากต่างประเทศ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในกรณีทั่วไป อาจรับทราบได้โดยตรงถึงหลักกฎหมายและคำวินิจฉัยทางฝ่ายตุลาการหรือทางฝ่ายปกครองของรัฐ ซึ่งเด็กมีถิ่นที่อยู่ปกติ ไม่ว่าหลักกฎหมายและคำวินิจฉัยนั้น จะได้รับการยอมรับอย่างเป็นทางการในรัฐดังกล่าวหรือไม่ก็ตาม

ข้อ 15 ก่อนที่จะมีคำสั่งให้ส่งคืนตัวเด็ก หน่วยงานทางฝ่ายตุลาการหรือทางฝ่ายปกครองของรัฐภาคี อาจขอให้ผู้ร้องขอได้มาซึ่งคำวินิจฉัยชี้ขาดจากองค์กรที่มีอำนาจของรัฐที่เด็กมีถิ่นที่อยู่ปกติ ที่แสดงว่าการเคลื่อนย้ายหรือหน่วงเหนี่ยวกักขังเด็กเป็นการกระทำโดยมิชอบตามความในข้อ 3 ของอนุสัญญานี้ ในกรณีที่คำวินิจฉัยชี้ขาดนั้น อาจขอรับได้ในรัฐดังกล่าว ผู้ประสานงานกลางของรัฐภาคีจะต้องให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ร้องขอเท่าที่สามารถจะปฏิบัติได้ เพื่อให้ได้รับคำวินิจฉัยชี้ขาดดังกล่าว

Article 16

After receiving notice of a wrongful removal or retention of a child in the sense of Article 3, the judicial or administrative authorities of the Contracting State to which the child has been removed or in which it has been retained shall not decide on the merits of rights of custody until it has been determined that the child is not to be returned under this convention or unless an application under this convention is not lodged within a reasonable time following receipt of the notice.

Article 17

The sole fact that a decision relating to custody has been given in or is entitled to recognition in the requested State shall not be a ground for refusing to return a child under this Convention, but the judicial or administrative authorities of the requested State may take account of the reasons for that decision in applying this Convention.

Article 18

The provisions of this Chapter do not limit the power of a judicial or administrative authority to order the return of the child at any time.

ข้อ 16 หลังจากที่ได้รับแจ้งเรื่องการเคลื่อนย้ายหรือ หน่วงเหนี่ยวกักขังเด็กโดยมิชอบตามความในข้อ 3 หน่วยงานทางฝ่ายตุลาการหรือทางฝ่ายปกครอง ของรัฐภาคีซึ่งเด็กถูกเคลื่อนย้ายไปอยู่หรือถูกหน่วง เหนี่ยวกักขังอยู่ จะต้องไม่วินิจฉัยในเนื้อหาแห่ง อำนาจปกครองของเด็กจนกว่าจะมีการชี้ขาด เสียก่อนว่าเด็กนั้นจะไม่ถูกส่งคืนหรือเว้นแต่คำร้อง ขอที่ยื่นตามอนุสัญญานี้ จะมีได้ยื่นภายใน กำหนดเวลาตามสมควร หลังจากที่ได้รับแจ้งถึง เรื่องการเคลื่อนย้ายหรือถูกหน่วงเหนี่ยว กักขัง เด็กโดยมิชอบ

ข้อ 17 ข้อเท็จจริงเพียงประการเดียวที่ว่าอำนาจ ปกครองเด็กได้มีการวินิจฉัยหรือได้รับการยอมรับ ในรัฐที่ถูกร้องขอแล้ว จะไม่อาจใช้เป็นเหตุแห่ง การปฏิเสธที่จะไม่ส่งคืนตัวเด็กตามอนุสัญญานี้ แต่หน่วยงานทางฝ่ายตุลาการหรือทางฝ่ายปกครอง ของรัฐที่ได้รับคำร้องขออาจรับฟังเหตุผลของคำ วินิจฉัยดังกล่าวประกอบการดำเนินการตาม อนุสัญญานี้ก็ได้

ข้อ 18 บทบัญญัติแห่งหมวดนี้ มิได้จำกัดอำนาจ ของหน่วยงานทางฝ่ายตุลาการหรือทางฝ่าย ปกครองที่จะออกคำสั่งให้ส่งคืนตัวเด็กไม่ว่าใน เวลาใด

Article 19

A decision under this Convention concerning the return of the child shall not be taken to be a determination on the merits of any custody issue.

Article 20

The return of the child under the provisions of Article 12 may be refused if this would not be permitted by the fundamental principles of the requested State relating to the protection of human rights and fundamental freedoms.

CHAPTER IV - RIGHTS OF ACCESS

Article 21

An application to make arrangements for organizing or securing the effective exercise of rights of access may be presented to the Central Authorities of the Contracting States in the same way as an application for the return of a child.

The Central Authorities are bound by the obligations of co-operation which are set forth in Article 7 to promote the peaceful enjoyment of access rights and the fulfilment of any conditions to which the exercise of those rights may be subject. The Central Authorities shall take steps to remove, as far as possible,

ข้อ 19 คำวินิจฉัยที่เกี่ยวกับการส่งคืนตัวเด็กตามอนุสัญญาฉบับนี้ มิให้ถือว่าเป็นคำวินิจฉัยชี้ขาดในเนื้อหาของประเด็นที่เกี่ยวกับอำนาจปกครองใด ๆ

ข้อ 20 การส่งคืนตัวเด็กตามความในข้อ 12 อาจจะถูกปฏิเสธได้ ถ้าการส่งคืนตัวเด็กนี้ จะเป็นการขัดต่อหลักการพื้นฐานของรัฐที่ได้รับคำร้องขอที่เกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐาน

หมวด 4 สิทธิที่จะได้พบและเยี่ยมเยียนซึ่งกันและกัน

ข้อ 21 คำร้องขอให้มีการเตรียมการเพื่อนำไปสู่การใช้สิทธิที่จะได้พบและเยี่ยมเยียนซึ่งกันและกันได้ อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถยื่นต่อผู้ประสานงานกลางของรัฐภาคีได้ โดยวิธีเดียวกันกับการยื่นคำร้องขอเพื่อให้มีการส่งคืนตัวเด็ก

ผู้ประสานงานกลางจะต้องถูกผูกพันตามพันธกรณีแห่งความร่วมมือที่ระบุไว้ในข้อ 7 เพื่อส่งเสริมให้การใช้สิทธิที่จะได้พบและเยี่ยมเยียนซึ่งกันและกันเป็นไปได้อย่างราบรื่น และเพื่อการบรรลุผลแห่งเงื่อนไขต่าง ๆ ที่กำกับการใช้สิทธิดังกล่าว ผู้ประสานงานกลางจะต้องดำเนินการเท่าที่จะสามารถกระทำได้ เพื่อขจัดอุปสรรคต่อการใช้

all obstacles to the exercise of such rights. The Central Authorities, either directly or through intermediaries, may initiate or assist in the institution of proceedings with a view to organizing or protecting these rights and securing respect for the conditions to which the exercise of these rights may be subject.

CHAPTER V – GENERAL PROVISIONS

Article 22

No security, bond or deposit, however described, shall be required to guarantee the payment of costs and expenses in the judicial or administrative proceedings falling within the scope of this Convention.

Article 23

No legalization or similar formality may be required in the context of this Convention.

Article 24

Any application, communication or other document sent to the Central Authority of the requested State shall be in the original language, and shall be accompanied by a translation into the official language or one of the official languages of the requested State or, where that is not feasible, a translation into French or English.

สิทธิดังกล่าว ผู้ประสานงานกลางไม่ว่าโดยตนเอง หรือผ่านหน่วยงานอื่น อาจริเริ่มหรือให้ความช่วยเหลือ ในการดำเนินกระบวนการต่าง ๆ โดยมุ่งที่จะจัดตั้งหรือคุ้มครองสิทธินั้น และจัดให้มีการปฏิบัติตามเงื่อนไขต่าง ๆ ที่กำกับสิทธิดังกล่าว

หมวด 5 ข้อบัญญัติทั่วไป

ข้อ 22 การเรียกประกัน หลักประกันหรือมัดจำไม่ว่าในลักษณะใด เพื่อเป็นประกันแก่การชำระค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีทางศาล หรือทางปกครองภายในขอบเขตแห่งอนุสัญญานี้จะกระทำมิได้

ข้อ 23 การดำเนินการภายในบริบทแห่งอนุสัญญานี้ ไม่จำเป็นต้องจัดให้มีการทำนิติกรรม หรือการทำแบบพิธีในการรับรองแบบอื่นที่คล้ายคลึงกัน

ข้อ 24 คำร้องขอ (หนังสือสื่อสาร) หรือเอกสารอื่นที่ยื่นต่อผู้ประสานงานกลางของรัฐที่ได้รับคำร้องขอ จะต้องเป็นภาษาของรัฐที่ร้องขอ และต้องมีคำแปลเป็นภาษาราชการของรัฐที่ได้รับคำร้องขอ ประกอบด้วย หรือในกรณีที่ไม่สามารถจะทำคำแปลเช่นนั้นได้ ให้ทำคำแปลเป็นภาษาฝรั่งเศสหรือภาษาอังกฤษ

However, a Contracting State may, by making a reservation in accordance with Article 42, object of the use of either French or English, but not both, in any application, communication or other document sent to its Central Authority.

Article 25

Nationals of the Contracting States and persons who are habitually resident within those States shall be entitled in matters concerned with the application of this Convention to legal aid and advice in any other Contracting State on the same conditions as if they themselves were nationals of and habitually resident in that State.

Article 26

Each Central Authority shall bear its own costs in applying this Convention. Central Authorities and other public services of Contracting States shall not impose any charges in relation to applications submitted under this Convention. In particular, they may not require any payment from the applicant towards the costs and expenses of the proceedings or, where applicable, those arising

อย่างไรก็ตาม หากมีการตั้งข้อสงวนไว้ตามความในข้อ 42 รัฐภาคีอาจจะปฏิเสธการใช้ภาษาฝรั่งเศสหรือภาษาอังกฤษ ภาษาใดภาษาหนึ่งในคำร้องขอ (หนังสือสื่อสาร) หรือเอกสารอย่างอื่นที่ยื่นต่อผู้ประสานงานกลางของรัฐนั้น

ข้อ 25 ประชาชนของรัฐภาคีและบุคคลซึ่งมีถิ่นที่อยู่ปกติอยู่ในรัฐภาคีนั้น มีสิทธิที่จะได้รับความช่วยเหลือและคำแนะนำทางกฎหมายในรัฐภาคีอื่นในเรื่องที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามอนุสัญญานี้ ในลักษณะเดียวกับคนต่างชาตินของรัฐดังกล่าวหรือผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ปกติอยู่ในรัฐนั้น

ข้อ 26 ในการดำเนินงานตามอนุสัญญานี้ ผู้ประสานงานกลางแต่ละแห่ง จะต้องรับภาระค่าใช้จ่ายของตนเอง

ผู้ประสานงานกลางและองค์กรบริการสาธารณะอื่นของรัฐภาคีจะต้องไม่เรียกหรือค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ ในส่วนที่เกี่ยวกับการร้องขอที่ยื่นตามอนุสัญญานี้ กล่าวโดยเฉพาะก็คือผู้ยื่นคำร้องขอจะไม่ถูกเรียกหรือให้ต้องชำระเงินจำนวนใด ๆ เพื่อเป็นค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายสำหรับการดำเนินการในเรื่องนั้น หรือหากมีทนายความหรือที่ปรึกษาทางกฎหมายเข้าร่วมดำเนินการในเรื่องนั้น

From the participation of legal counsel or advisers. However, they may require the payment of the expenses incurred or to be incurred in implementing the return of the child.

However, a Contracting State may, by making a reservation in accordance with Article 42, declare that it shall not be bound to assume any costs referred to in the preceding paragraph resulting from the participation of legal counsel or advisers or from court proceedings, except insofar as those costs may be covered by its system of legal aid and advice.

Upon ordering the return of a child or issuing an order concerning rights of access under this Convention, the judicial or administrative authorities may, where appropriate, direct the person who removed or retained the child, or who prevented the exercise of rights of access, to pay necessary expenses incurred by or on behalf of the applicant, including travel expenses, any costs incurred or payments made for locating the child, the costs of legal representation of the applicant, and those of returning the child.

ผู้ร้องขอไม่ต้องรับผิดชอบในค่าใช้จ่ายอันเกิดจากการดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ผู้ประสานงานกลางหรือองค์กรบริการทางสาธารณะอาจเรียกเรื่องค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นหรืออาจจะเกิดขึ้น จากการส่งคืนตัวเด็กก็ได้

อย่างไรก็ตาม หากมีการตั้งข้อสงวนไว้ตามความในข้อ 42 รัฐภาคีอาจแสดงเจตจำนงว่าจะไม่รับภาระในค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการใช้ทนายความหรือที่ปรึกษากฎหมายหรือจากการดำเนินการกระบวนการพิจารณาทางศาล เว้นแต่ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายดังกล่าวนั้น จะได้รับความช่วยเหลือจากระบบการให้ความช่วยเหลือหรือคำปรึกษาทางกฎหมายของรัฐดังกล่าวอยู่แล้ว

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร เมื่อมีการออกคำสั่งให้ส่งคืนตัวเด็ก หรือคำสั่งเกี่ยวกับสิทธิที่จะพบปะและเยี่ยมเยียนซึ่งกันและกันตามอนุสัญญานี้ หน่วยงานทางฝ่ายตุลาการหรือทางฝ่ายปกครอง อาจกำหนดให้บุคคลที่เคลื่อนย้าย หน่วงเหนี่ยวกักขัง หรือบุคคลที่ขัดขวางการใช้สิทธิที่จะพบปะและเยี่ยมเยียนซึ่งกันและกัน ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายเท่าที่จำเป็นที่เกิดแก่ผู้ยื่นคำร้องหรือในนามของผู้ยื่นคำร้องขอ รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ค่าธรรมเนียมหรือการชำระเงินจำนวนใด ๆ ที่เกิดจากการสืบหาแหล่งที่อยู่ของเด็ก ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายของการมีตัวแทนของกฎหมายของผู้ยื่นคำร้องขอและค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในการส่งคืนตัวเด็ก

Article 27

When it is manifest that the requirements of this Convention are not fulfilled or that the application is otherwise not well founded, a Central Authority is not bound to accept the application. In that case, the Central Authority shall forthwith inform the applicant or the Central Authority through which the application was submitted, as the case may be, of its reasons.

Article 28

A Central Authority may require that the application be accompanied by a written authorization empowering it to act on behalf of the applicant, or to designate a representative so to act.

Article 29

This Convention shall not preclude any person, institution or body who claims that there has been a breach of custody or access rights within the meaning of Article 3 or 21 from applying directly to the judicial or administrative authorities of a Contracting State, whether or not under the provisions of this Convention.

ข้อ 27 เมื่อปรากฏว่า กรณีมิได้เป็นไปตามเงื่อนไขแห่งอนุสัญญานี้ หรือคำร้องขอไม่มีมูล ผู้ประสานงานกลางย่อมไม่ผูกพันที่จะรับคำร้องขอ ในกรณีเช่นว่านี้ ผู้ประสานงานกลางจะต้องแจ้งเหตุผลแห่งการไม่รับคำร้องนั้น ให้ผู้ร้องขอหรือผู้ประสานงานกลางซึ่งดำเนินการแทนผู้ร้องขอทราบโดยพลัน

ข้อ 28 ผู้ประสานงานกลางอาจกำหนดให้ต้องแนบหนังสือมอบอำนาจให้ผู้ประสานงานกลาง ดำเนินการแทนผู้ร้องขอ หรือแต่งตั้งผู้แทนเป็นผู้ดำเนินการแทนผู้ร้องขอมาพร้อมกับคำร้องขอด้วยก็ได้

ข้อ 29 อนุสัญญานี้จะไม่ตัดสิทธิบุคคล สถาบัน หรือองค์กรใดที่อ้างว่ามีการละเมิดอำนาจปกครอง หรือสิทธิที่จะได้พบและเยี่ยมเยียนซึ่งกันและกัน ตามความในข้อ 3 หรือข้อ 21 ที่จะยื่นคำร้องขอโดยตรงต่อหน่วยงานทางฝ่ายตุลาการหรือทางฝ่ายปกครองของรัฐภาคี ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นการยื่นคำร้องตามความแห่งอนุสัญญานี้หรือไม่ก็ตาม

Article 30

Any application submitted to the Central Authorities or directly to the judicial or administrative authorities of a Contracting State in accordance with the terms of this Convention, together with documents and any other information appended thereto or provided by a Central Authority, shall be admissible in the courts or administrative authorities of the contracting States.

Article 31

In relation to a State which in matters of custody of Children has two or more systems of law applicable in different territorial units-
A any reference to habitual residence in that State shall be construed as referring to habitual residence in a territorial unit of that State:

B any reference to the law of the State of habitual residence shall be construed as referring to the law of the territorial unit in that State where the child habitually resides.

Article 32

In relation to a State which in matters of custody of children has two or more systems of law applicable to different categories of persons, any reference to the law of that State shall be construed as referring to the legal system specified by the law of that State.

ข้อ 30 คำร้องขอที่ยื่นต่อผู้ประสานงานกลางหรือยื่นโดยตรงต่อหน่วยงานทางฝ่ายตุลาการหรือทางฝ่ายปกครองของรัฐภาคีตามความแห่งอนุสัญญานี้ รวมทั้งเอกสารและข้อมูลอื่นที่ยื่นประกอบคำร้องขอหรือที่ออกให้โดยผู้ประสานงานกลาง สามารถใช้เป็นพยานหลักฐานที่รับฟังได้ในศาล หรือหน่วยงานทางฝ่ายปกครองของรัฐภาคีนั้น

ข้อ 31 ส่วนที่เกี่ยวกับรัฐที่มีกฎหมายสองระบบหรือมากกว่า บังคับใช้อยู่ในเขตพื้นที่ต่างกัน

ก การอ้างถึงถิ่นที่อยู่ปกติของบุคคลในรัฐดังกล่าว ให้หมายความถึงถิ่นที่อยู่ปกติภายในเขตพื้นที่ของรัฐนั้น

ข การอ้างถึงกฎหมายของรัฐซึ่งเป็นถิ่นที่อยู่ปกติ ให้หมายความถึง เขตพื้นที่ในรัฐนั้น ซึ่งเด็กมีถิ่นที่อยู่ปกติ

ข้อ 32 ในส่วนที่เกี่ยวกับรัฐที่มีกฎหมายสองระบบหรือมากกว่านั้น ใช้บังคับในเรื่องของการปกครองเด็ก แตกต่างกันไปตามประเภทของบุคคล การอ้างถึงกฎหมายรัฐดังกล่าว ให้หมายความถึงระบบกฎหมายที่กำหนดไว้โดยบทบัญญัติแห่งกฎหมายของประเทศนั้น

Article 33

A State within which different territorial units have their own rules of law in respect of custody of children shall not be bound to apply this Convention where a State with a unified system of law would not be bound to do so.

Article 34

This Convention shall take priority in matters within its scope over the *Convention of 5 October 1961 concerning the powers of authorities and the law applicable in respect of the protection of minors*, as between Parties to both Conventions. Otherwise the present Convention shall not restrict the application of an international instrument in force between the State of origin and the State addressed or other law of the State addressed for the purposes of obtaining the return of a child who has been wrongfully removed or retained or of organizing access rights.

Article 35

This Convention shall apply as between Contracting States only to wrongful removals or retentions occurring after its entry into force in those States.

ข้อ 33 ในกรณีที่รัฐที่มีระบบกฎหมายเพียงระบบเดียว ไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามอนุสัญญาฯ นี้ รัฐซึ่งมีระบบกฎหมายเกี่ยวกับการปกครองเด็กหลายระบบแตกต่างกันไปตามเขตพื้นที่ก็ไม่ต้องถูกผูกพันตามอนุสัญญาฯ นี้ในกรณีเช่นนั้น

ข้อ 34 อนุสัญญาฯ นี้มีศักดิ์เหนือกว่าอนุสัญญาฯ ที่ทำขึ้นเมื่อวันที่ 5 ตุลาคม ค.ศ. 1961 ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจของฝ่ายเจ้าหน้าที่ และกฎหมายที่ใช้บังคับเพื่อการคุ้มครองผู้เยาว์ เฉพาะในระหว่างรัฐที่เป็นภาคีทั้ง 2 อนุสัญญานั้น ในกรณีนอกจากที่กล่าวมาข้างต้น อนุสัญญาฯ นี้จะไม่จำกัดตรอนการใช้บังคับความตกลงระหว่างประเทศที่มีผลผูกพันซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการส่งคืนตัวเด็กที่ได้มีการเคลื่อนย้ายหรือหน่วงเหนี่ยว

ข้อ 35 อนุสัญญาฉบับนี้มีผลใช้บังคับระหว่างรัฐภาคีเฉพาะในกรณีที่การเคลื่อนย้ายหรือหน่วงเหนี่ยวกักขังเด็กโดยมิชอบได้เกิดขึ้นภายหลังที่อนุสัญญาฯ นี้มีผลใช้บังคับแก่รัฐภาคีนั้น

Where a declaration has been made under Article 39 or 40, the reference in the preceding paragraph to a Contracting State shall be taken to refer to the territorial unit or units in relation to which this Convention applies.

Article 36

Nothing in this Convention shall prevent two or more Contracting States, in order to limit the restrictions to which the return of the child may be subject, from agreeing among themselves to derogate from any provisions of this Convention which may imply such a restriction.

CHAPTER VI – FINAL CLAUSES

Article 37

The Convention shall be open for signature by the States which were Members of the Hague Conference on Private International Law at the time of its Fourteenth Session.

It shall be ratified, accepted or approved and the instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands.

ในกรณีที่ได้มีการแสดงเจตน์จำนงตามข้อ 39 หรือข้อ 40 การอ้างถึงรัฐภาคีตามความในวรรคหนึ่ง ให้ความหมายคือเขตพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใดหรือหลายเขต ซึ่งอนุสัญญานี้มีผลบังคับได้

ข้อ 36 อนุสัญญานี้ไม่ห้ามมิให้รัฐภาคีตั้งแต่สองรัฐขึ้นไป ซึ่งวัตถุประสงค์จะลดข้อจำกัดในการส่งคืนตัวเด็กตามอนุสัญญานี้ โดยการทำความตกลงระหว่างกันที่จะไม่บังคับตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องโดยปริยายถึงข้อจำกัดการส่งคืนตัวเด็ก

หมวด 6 บทส่งท้าย

ข้อ 37 อนุสัญญานี้ จะเปิดให้มีการลงนามโดยรัฐ ซึ่งเป็นรัฐสมาชิกของการประชุมกรุงเฮกด้านกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคลในการประชุมครั้งที่ 14

จะมีการให้สัตยาบัน ยอมรับหรือให้ความเห็นชอบ และสัตยาบันสารหนังสือยอมรับหรือหนังสือเห็นชอบ จะเก็บรักษาไว้ที่กระทรวงการต่างประเทศของราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์

Article 38

Any other State may accede to the Convention.

The instrument of accession shall be deposited with the Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherland.

The Convention shall enter into force for a State acceding to it on the first day of the third calendar month after the deposit of its instrument of accession.

The accession will have effect only as regards the relations between the acceding State and such Contracting States as will have declared their acceptance of the accession. Such a declaration will also have to be made by any Member State ratifying, accepting or approving the Convention after an accession. Such declaration shall be deposited at the Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands; this Ministry shall forward, through diplomatic channels, a certified copy to each of the Contracting States.

The Convention will enter into force as between the acceding State and the State that has declared its acceptance of the accession on the first day of the third calendar month after the deposit of the declaration of acceptance.

ข้อ 38 รัฐอื่นใดสามารถให้ภาคยานุวัติอนุสัญญา
นี้

ภาคยานุวัติสารจะต้องเก็บรักษาไว้ที่
กระทรวงการต่างประเทศของราชอาณาจักร
เนเธอร์แลนด์

อนุสัญญานี้จะมีผลบังคับใช้ต่อรัฐที่ให้ภาค
ยานุวัติ ณ วันแรกของเดือนที่สามตามปฏิทิน
หลังจากที่ได้ส่งมอบภาคยานุวัติสารแล้ว

การภาคยานุวัติจะมีผลผูกพันระหว่างรัฐภาคี
เดิมกับรัฐที่ให้ภาคยานุวัติต่อเมื่อรัฐภาคีเดิม
ประกาศการยอมรับการภาคยานุวัตินั้น การ
ประกาศดังกล่าวจะต้องกระทำโดยรัฐที่เป็นสมาชิก
โดยการให้สัตยาบัน ยอมรับ หรือการเห็นชอบแก่
อนุสัญญานี้ ภายหลังจากภาคยานุวัติด้วย
ประกาศดังกล่าวจะต้องเก็บรักษาไว้ที่กระทรวง
การต่างประเทศของราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์
ซึ่งกระทรวงเช่นนี้จะต้องจัดส่งสำเนารับรอง
ถูกต้องของประเทศดังกล่าวไปให้แก่รัฐภาคีโดย
ผ่านช่องทางทางทูต

อนุสัญญาจะมีผลบังคับใช้ระหว่างรัฐที่ให้ภาค
ยานุวัตกับรัฐที่ประกาศยอมรับการภาคยานุวัติ
นั้นในวันแรกของเดือนที่สามตามปฏิทิน หลังจาก
ที่ได้การส่งมอบประกาศยอมรับนั้นแล้ว

Article 39

Any State may, at the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession, declare that the Convention shall extend to all the territories for the international relations of which it is responsible, or to one or more of them, Such a declaration shall take effect at the time the Convention enters into force for that State.

Such declaration, as well as any subsequent extension, shall be notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands.

Article 40

If a Contracting State has two or more territorial units in which different systems of law are applicable in relation to matters dealt with in this Convention it may at the time of signature, ratification acceptance, approval or accession declare that this Convention shall extend to all its territorial units or only to one or more of them and may modify this declaration by submitting another declaration at any time.

Any such declaration shall be notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands and shall state expressly the territorial units to which the Convention applies.

ข้อ 39 นับแต่วันที่รัฐได้ลงนาม ให้สัตยาบัน ให้การยอมรับ เห็นด้วย หรือให้การภาคยานุวัตร รัฐนั้นมีสิทธิประกาศว่าอนุสัญญานั้นจะมีผลครอบคลุมไปยังเขตอำนาจรัฐทั้งหมด ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประเทศทั้งบางส่วนหรือมากกว่าที่รับผิดชอบประกาศจะมีผลบังคับใช้นับแต่วันที่อนุสัญญามีผลบังคับใช้ต่อรัฐนั้น

ประกาศดังกล่าวรวมถึงผลบังคับที่ใช้ครอบคลุมถึงจะต้องแจ้งต่อกระทรวงการต่างประเทศ แห่งราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์

ข้อ 40 รัฐที่มีเขตปกครองสองเขตหรือมากกว่านั้นที่ใช้ระบบกฎหมายที่แตกต่างกันในเรื่องเกี่ยวกับอนุสัญญานี้ อาจประกาศในเวลาทีลงนาม ให้สัตยาบัน ยอมรับ เห็นด้วย หรือภาคยานุวัตรว่าอนุสัญญานี้มีผลต่อเขตปกครองทุกเขตหรือเขตเดียวหรือมากกว่านั้น โดยประกาศดังกล่าวสามารถแก้ไข และยื่นประกาศที่แก้ไขแล้วได้ตลอดเวลา

ประกาศดังกล่าวต้องแจ้งต่อกระทรวงการต่างประเทศแห่งราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ทราบ และต้องระบุให้แจ้งชัดถึงเขตอำนาจที่อนุสัญญาจะมีผลบังคับใช้

Article 41

Where a Contracting State has a system of government under which executive, judicial and legislative powers are distributed between central and other authorities within that State, its signature or ratification, acceptance or approval of, or accession to this Convention, or its making of any declaration in terms of Article 40 shall carry no implication as to the internal distribution of powers within that State.

Article 42

Any State may, not later than the time of ratification, acceptance, approval or accession, or at the time of making a declaration in terms of Article 39 or 40, make one or both of the reservations provided for in Article 24 and Article 26 third paragraph. No other reservation shall be permitted.

Any State may at any time withdraw a reservation it has made. The withdrawal shall be notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands.

The reservation shall cease to have effect on the first day of the third calendar month after the notification referred to in the preceding paragraph.

ข้อ 41 รัฐภาคีที่ระบบการปกครองที่มีอำนาจบริหาร ตุลาการ และนิติบัญญัติที่กระจายกันอยู่ในระหว่างส่วนกลางและองค์กรอื่นที่ใช้อำนาจภายในรัฐนั้น องค์กรทางกฎหมาย และอำนาจนิติบัญญัติ มีการกระจายอำนาจระหว่างอำนาจบริหารและองค์กรอื่นภายในรัฐ การลงนาม การให้สัตยาบัน การยอมรับ เห็นด้วย หรือภาคยานุวัติ รวมถึงประกาศตามข้อ 40 จะไม่กระทบกระเทือนถึงการกระจายอำนาจภายในรัฐนั้น

ข้อ 42 รัฐใด ๆ นับแต่วันที่ได้ให้สัตยาบัน ยอมรับ เห็นด้วย หรือภาคยานุวัติ หรือนับแต่วันที่ได้ประกาศตามความในข้อ 39 และ 40 สามารถตั้งข้อสงวนได้เฉพาะตามความในข้อ 24 และข้อ 26 วรรคสาม เท่านั้น ส่วนข้ออื่นไม่อนุญาตให้ตั้งข้อสงวน

รัฐใด ๆ สามารถถอนข้อสงวนที่ตั้งไว้ได้ทุกเวลา การถอนข้อสงวนจะต้องแจ้งต่อกระทรวงการต่างประเทศแห่งราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ทราบ

ข้อสงวนจะสิ้นสุดใช้บังคับในวันแรกของเดือนที่สามตามปฏิทิน นับแต่วันแจ้งตามวรรคสอง

Article 43

The Convention shall enter into force on the first day of the third calendar month after the deposit of the third instrument of ratification, acceptance, approval or accession referred to in Articles 37 and 38.

Thereafter the Convention shall enter into force-

1 for each State ratifying, accepting, approving or acceding to it subsequently, on the first day of the third calendar month after the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession:

2 for any territory or territorial unit to which the Convention has been extended in conformity with Article 39 or 40, on the first day of the third calendar month after the notification referred to in that Article.

Article 44

The Convention shall remain in force for five years from the date of its entry into force in accordance with the first paragraph of Article 43 even for States which subsequently have ratified, accepted, approved it or acceded to it. If there has been no denunciation, it shall be renewed tacitly every five years.

ข้อ 43 อนุสัญญานี้จะมีผลบังคับใช้ในวันแรกของเดือนที่สามตามปฏิทิน นับแต่มีการมอบสัตยาบันสาร หนังสือยอมรับ หนังสือเห็นด้วย หรือภาคยานุวัตร ฉบับที่ 3 แล้วตามความในข้อ 37 และข้อ 38

อนุสัญญานี้จะมีผลบังคับใช้

1. สำหรับแต่ละรัฐที่ให้สัตยาบัน ยอมรับ เห็นด้วย หรือภาคยานุวัตรดังกล่าว นั้น ตามลำดับในวันแรกของเดือนที่สามตามปฏิทิน หลังจากการส่งมอบสัตยาบันสาร หนังสือยอมรับ หนังสือเห็นด้วย หรือภาคยานุวัตรสาร

2. สำหรับเขตดินแดนหรือเขตปกครองที่อนุสัญญาจะมีผลครอบคลุมตามความในข้อ 39 หรือข้อ 40 มีผลในวันแรกของเดือนที่สามตามปฏิทิน หลังจากการแจ้งตามความในข้อดังกล่าวแล้ว

ข้อ 44 อนุสัญญาจะมีสภาพบังคับใช้เป็นเวลา 5 ปี นับแต่วันที่มีผลใช้บังคับตามความในวรรคแรกของข้อ 43 ต่อรัฐ ซึ่งได้ให้สัตยาบันยอมรับ เห็นด้วย หรือภาคยานุวัตร

ถ้าไม่มีการบอกเลิกอนุสัญญา ก็จะมีผลบังคับใช้ต่อไปโดยปริยายทุกๆ 5 ปี

Any denunciation shall be notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands at least six months before the expiry of the five year period. It may be limited to certain of the territories or territorial units to which the Convention applies.

The denunciation shall have effect only as regards the State which has notified it. The convention shall remain in force for the other Contracting States.

Article 45

The Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands shall notify the States Members of the Conference, and the States which have acceded in accordance with Article 38, of the following-

- 1 the signatures and ratifications, acceptances and approvals referred to in Article 37:
- 2 the accessions referred to in Article 38:
- 3 the date on which the Convention enters into force in accordance with Article 43:
- 4 the extensions referred to in Article 39:
- 5 the declarations referred to in Articles 38 and 40
- 6 the reservations referred to in Article 24 and Article 26, third paragraph, and the withdrawals referred to in Article 42:

การบอกเลิกอนุสัญญาจะต้องแจ้งต่อ
กระทรวงการต่างประเทศแห่งราชอาณาจักร
เนเธอร์แลนด์อย่างน้อย 6 เดือน ก่อนอนุสัญญาจะ
สิ้นการบังคับใช้ในปีที่ 5 การบอกเลิกจะจำกัด
เฉพาะเขตหรือหลายเขตที่อนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับ

การบอกเลิกอนุสัญญาจะมีผลใช้บังคับ
เฉพาะรัฐที่แจ้งเท่านั้น สำหรับรัฐภาคีอื่นอนุสัญญา
ยังคงมีผลบังคับใช้ต่อไป

ข้อ 45 กระทรวงการต่างประเทศแห่ง
ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ต้องแจ้งรัฐสมาชิกของ
การประชุม และรัฐที่ภาคยานุวัติตามความในข้อ
38 ทราบดังนี้

1. การลงนามและการให้สัตยาบัน การ
ยอมรับและการเห็นด้วยตามความในข้อ 37
2. การภาคยานุวัติตามความในข้อ 38
3. วันที่อนุสัญญามีผลใช้บังคับตามความใน
ข้อ 43
4. เขตอำนาจที่อนุสัญญามีผลบังคับใช้ตาม
ความในข้อ 39
5. การประกาศตามความในข้อ 38 และข้อ 40
6. การตั้งข้อสงวนตามความในข้อ 24 และ
ข้อ 26 วรรคสาม และการถอนข้อสงวนตามความ
ในข้อ 42

7 the denunciations referred to in Article 44.
In witness whereof the undersigned, being duly authorized there to, have signed this Convention.
Done at The Hague, on the 25th day of October, 1980, in the English and French languages, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Government of the Kingdom of the Netherlands, and of which a certified copy shall be sent, through diplomatic channels, to each of the States Members of the Hague Conference on Private International Law at the date of its Fourteenth Session.

7. การบอกเลิกตามความในข้อ 44 เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้มีอำนาจเต็มที่ลงนามข้างทำยนี้ ได้ลงนามในอนุสัญญานี้

ทำ ณ กรุงเฮก ในวันที่ 25 ตุลาคม 1980 ในภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศส โดยถือว่าทั้ง 2 ภาษามีความถูกต้อง เท่าเทียมกัน ดังปรากฏอยู่ในสำเนาเอกสารฉบับเดียวกัน ซึ่งเก็บไว้ ณ หอเอกสารสำคัญของรัฐบาลของราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ และสำเนารับรองถูกต้องแห่งเอกสารดังกล่าว จะถูกส่งผ่านช่องทางการทูตไปยังแต่ละรัฐ สมาชิกของรัฐ ซึ่งเป็นสมาชิกของการประชุมกรุงเฮกว่าด้วยกฎหมายระหว่างประเทศ แผนกคดีบุคคล ณ วันที่ที่มีการประชุมสมัยที่ 14